

bejelentése és protokolláris előkészítése a 2005. december 9-i Küldöttközgyűlésen megtörtént, most az aláíráson a sor.

Az egyebek napirendi pont keretében Cserép János elnök megköszönte a Pécsi Helyi Csoport és a MEFA Zrt. vezetésének és tagságának a színvonalas Országos Erdészbál megszervezését.

5/2006. (márc.14.) sz. elnökségi határozat:

Az elnökség határozatában közölni meg a Pécsi Helyi Csoport és a MEFA Zrt. vezetésének és tagságának az Országos Erdészbál színvonalas megszervezését. A rendezvény életben tartásával folytatódott az Egyesület évszázados hagyománya, a szakmai érdekérvényesítés melletti baráti együttlét és az egyesületi szellem ápolása.

(Jelen van 6 fő; a határozatot egyhangúan megszavazta az elnökség.)

Dr. S. Nagy László, a Szeniorok Tanácsa elnöke, tájékoztatta az elnökséget, hogy 2006. április 10-én *dr. Lámfalussy Sándor* úr lesz az előadó a Szeniorok Tanácsa összejövetelén.

Ormos Balázs főtitkár tájékoztatta az elnökséget, hogy az Erdészcsillag Alapítvány 2006. évi tevékenységét és a jövő terveit át kell tekinteni a következő elnökségi ülésen.

A főtitkár tájékoztatta az elnökséget, hogy az Egyesület programjában szereplő Erdész Öregek Otthona kialakítására is alkalmas épület eladásra kerül Sopronban. Az épület a volt Gyerekszanatórium, mely jelenleg a Nyugat-Magyarországi Egyetem tulajdonában van. Jó lenne, ha a szakma meg tudná menteni az erdőhöz csatlakozó épületet, mely ára 330 millió Ft. Az elnökség nem foglalt állást az ügyben.

A főtitkár a továbbiakban tájékoztatta az elnökséget, hogy *dr. Andor József* tagtársunk felhívása nyomán, mely az 1956-os évfordulóhoz kötődően, „Ültess fát a hősökért” országos mozgalmat indított, a kuratórium tagjai közé választotta Ormos Balázs főtitkárt. További erdész tagok *prof. dr. Faragó Sándor* rektor és *dr. Pethő József* tagtársunk.

Több hozzászóló nem lévén, Cserép János megköszönte a megjelent meghívottak, valamint az elnökség aktív munkáját és az ülést bezárta.
kmf.

Ormos Balázs
jegyzőkönyvvezető
Cserép János
elnök

Hitelesítők: **Molnár György**
Dr. Péti Miklós

Boldizsár Antal **1929–2006**

Életének 77. évében váratlanul elhunyt Boldizsár Antal, az ÉSZAKERDŐ Zrt. Délbükki Erdészeti Igazgatóságának ny. igazgatója. 2006. február 16-án családtagok, erdészek, vadászok, öregek és fiatalok sokasága kísérete utolsó útjára a miskolci Szent Anna temetőben.

Már gyermekkorában megtanulta a szakma szeretetét, az emberséget, a megfontolt, fegyelmezett munkát, mert édesapja is erdész volt. Trianon miatt Csíkből menekülve a Miskolci m. kir. Erdőhivatalnál kapott beosztást és egész életét a bükk-i erdőhivataloknál töltötte.

1950-es évek politikai torzulásai miatt nem folytathatta gimnáziumi tanulmányait, soron kívül behívták munkaszolgálatos katonának, de ez sem szegte kedvét, hogy az erdészetnél találja meg élete értelmét. Tanulás és szakvizsga, műszaki vezetés és erdészeti technikum, munkasikerek és kitüntetések után 1963. július 1-től a Mocsolyástelepi Erdészet vezetője.

Az 1812-ben telepített kincstári kolónia az ország egyik legrégebb erdészeti központja. 1818-ban Districte, később Revier Mocsolyás, azután erdőhivatal, erdőgondnokság, üzemegység, erdészet. Az átszervezések miatt területe többször változott, 1973 óta a 600 méternél magasabb Tölgyes-Mátra térségétől a Tiszáig-Sajóig terjed. A mintegy 1100 km²-en 3 erdőgazdasági tájban, 28 község határában fekvő 7500 ha állami erdőben a Bükk-i és a Hortobágyi Nemzeti Park, a Borsodi Mezőségi Tájvédelmi Körzet természeti értékeit is védeni kell. A hagyományos erdőgazdálkodás mellett 200 ha szántót műveltek, magpergetőt, nagyüzemi csemetekertet üzemeltettek.

Ezen adatok ismeretében tudjuk értékelni azt a munkát, amit a mocsolyásiak végeztek Boldizsár Antal vezetésével. E munka során mutatkozott meg kiváló szervező és irányító készsége, közgazdasági szemlélete, határtalan szakmaszeretete. A közös munka eredményeként született a mondás az 1970-es években: „Mocsolyás emberemlékezet óta élzem”. Igazi gazdája volt az erdészetnek és ezt értékelték a mocsolyási úttörők is 1972 májusában, a sokadik ülézemavatón, amikor saját szerkesztésű „Fagazdasági Híradóval” és ünnepi műsorról köszöntötték az erdészetet, benne szüleit.

Másfél tucat kitüntetés és érem, külföldi jutalom- és tanulmányutak jelzik Boldizsár Antal elismertségét, aki munkatársaival szemben mindig segítőkész, türelmes, mások gondjaira odafigyelő, együttérző, de szigorú vezető volt. Szívügye volt a vadgazdálkodás, mert az erdészet hegyvidéki része mindig üzemi vadászterület volt.

Nyugdíjasként kertészkedett, művelte szőlőjét és szívesen kínálta meg látogatóit finom boraival. Szakszerű erdőtelepítése vonzotta az érdeklődőket és halála előtt néhány nappal még az esedékes 6,8 ha első kivitel terveit egyeztetette az erdészeti szolgálattal.

2005 karácsonyára jelent meg „Kisgyőr Történelem és néphagyomány” c. monográfia, amiben „Erdész voltam Mocsolyáson”

címmel emlékezik vissza a küzdelmes évtizedekre. Ebben írja: „Az erdészszakma nemcsak puskából áll... Mindig fontos a szavahihetőség, az egyenes jellem... A jó erdész szeresse munkáját”.

Boldizsár Antal szavahihető, egyenes jellem volt. Szerette munkáját. Így marad meg emlékezetünkben is!

Isten Veled Tóni!

Járasi Lőrinc

Pap Zoltán **1964–2006**

2006. február 17-én kísértük utolsó útjára Pap Zoltán erdőmérnököt Csurgón. Szünni nem akaró fájdalommal búcsúztak tőle szerető családja, kollégái, barátai.

Az ország másik végében, Hajdúnánáson született és gyerekeskedett. A gimnáziumot már Hajdúböszörményben végezte, majd sikeresen felvételizett az Erdőmérnöki Karra. A felvételi után került először Somogyba – előfelvételiként Marcaliban töltötte le egyéves katonai szolgálatát.

Az egyetemi évek során – 1986-ban megnősült, ott született első gyermeke is. Nem sokkal ezután sikeres államvizsgát tett.

Friss diplomával 1988-ban került a SEFAG Nagybjajomi Erdészetéhez – erdőmérnök-gyakornok, majd műszaki vezető volt. Két év múlva lett az Iharosi Erdészet munkatársa, ahol másfél évtizedet töltött fahasználati műszaki vezetőként, majd ágazatvezető főmérnöként.

Nem mindennapi bensője folytán egyszerre tudott lenni tudatos erdőmérnök és megértő jó barát, a reá bízott erdő ura és egyben alázatos szolgálja. Irányításával problémamentesen működött erdészete fahasználati ágazata, neve egyet jelentett a megbízhatóval, az újjal, a segítőkésszel. Informatikai ismeretivel, előttünk járó nyitottságával a szomszéd erdészetek munkáját is megkönnyítette. Személyéhez kötődően rendszeres szakmai tapasztalatcserék szerveződtek a térségben, részt vett az OEE munkájában is.

Szűk két évtizedet töltött velünk: kollégákkal, barátokkal, egy kicsit többet az évfolyamtársakkal. A sors ajándéka volt Ő nekünk, az hogy vele lehettünk. Vele Lankócon, ahol a pörkölt mellett a nóta róla szól: „...a legelső hajdú vagyok...”, vele a tengeren, a hófödte hegyekben sílécen csúszva, nyáron a Yamaha nyergében mindent meghódítva.

A sok-sok feledhetetlen közös élményt el nem múló érzést csend követi, melyben az ágneslaki korszok utójára csörömpölnek, Érted harangozunk Barátom!

„Lehunynom szemem, s messze járok,
Veled az Úton, vagy mellette, együtt Barátom!

Könnyezem a mosolyt, fáj ami jó volt,
Nem ízlik az édes, keserű a bor.
A film forog tovább, ott vagyunk jóbanrosszban,

Az erdő zöld volt, már nem az: lehullott a lombja.”

Horváth Mihály

Stift László (1926–2005)

1926 május 23-án született Magyarakeresztúron, édesapja, nagyapja is erdész volt. Az elemi iskola első négy osztályát szülőfalujában, a négy polgárit Kapuváron végezte. Egy éves gyakor-nokoskodás után 1944-ben az Esztergomi Erdész Szakiskolába került, ahol 1946-ban szerzett alerdész képesítést.

Először a Kapuvári Erdőgazdálkodásnál fizikai munkát végzett, majd a Csapodi – Cser kerületben lett kerületvezető erdész. 1950-ben került édesapja helyére a Faluhely erdészkerületbe. Rövid ideig a szanyi üzeme-gység vezetőjévé is kinevezték, majd visszatérve 1987. évi nyugdíjba menetelég a faluhelyi kerületet (Babót községhatár) vezette.

Kezdeti ténykedése a háború során letarolt elbokrosodott területek szakzerű rendbetétele volt, tuskózással, teljes talajelő-készítés és makkvetés alkalmazásával. Az új véghasználatokat kézi tuskóirtással végezték, ezt gépi szántás, majd tölgy erdősítés követte. 1970-től tuskózás nélkül, altalajlazítással, részleges talajelőkészítés után történt az erdősítés.

Működésének idején történt a Kis-Rába folyónak és csatornarendszerének a kialakítása, a meder mélyítése, amely az erdőterület talajvízszintjének drasztikus csökkenését eredményezte. Emiatt a korábbi kőrisek, nyárasok helyére ő már kocványos tölgyet ültetett. A magasabb fekvésű területeken más fajokkal, így mocsártölgyvel, vörös tölgyvel, fekete dióval.

Részt vett a tulajdonosok által 1956-ban letarolt 80 ha-os közbirtokossági erdő felújítási munkáinak irányításában is.

Egész életét az erdő, a természet szeretete töltötte ki, szenvedélyes, hozzáértő vadász volt, kisebbik fia Győző is erdész-vadász lett (+1996).

Drága Munkatársunk, Barátunk! Rövid, súlyos betegségem 2005. május 5-én az égi vadászmezőkre szólított közülünk. Testedet a babóti temetőben kísértük utolsó útjára. Lélekben mindig köztünk leszel! Nyugodjál békében.

Körödi Sándor

Virág Ferenc 1937–2006

2006. január 31-én a Cserhát szívében fekvő nagylóci templom harangja temetésre hívta a környező lakosokat, erdészeket. Az Ipoly-erdő Rt. Szécsényi Erdészetének mindenki által megbecsült és szeretett nyugdíjas erdészét, Virág Ferencet temették.

1937. július 20-án született Rimócon, erdész családba. Édesapja a Cserhát Állami Erdőgazdaság Rimóci kerületében dolgozott. Ferenc az általános iskolát Rimócon végezte. Családi indíttatásra és az erdő szeretetével 1952 szeptemberében Sopronban, az Erdészeti Technikumban kezdte meg tanulmányait, és szerzett oklevelet.

Központi utasítás alapján visszakерült a Cserhátba, a Cserhát Állami Erdőgazdaság Inásziói Erdészetéhez, ahol beosztott, majd a Tábi kerületben lett kerületvezető erdész.

Munkájának elismerése után 1961-ben a Nagylóci kerületbe helyezték át, mely az erdészlet egyik legnehezebb kerülete volt.

Több alkalommal kínáltak fel részére műszaki vezetői beosztást. Ezt nem fogadta el, „tő melletti erdész” kívánt lenni. Az erdő szeretete – amit otthonról hozott – az erdészkerületben tartotta.

Nagyon nagy munkabírással rendelkezett, tisztelte kollegáit, főnökeit.

42 évet töltött le Cserhát erdőiben, ebből 36 évet a Nagylóci kerületben dolgozott. Munkáját dicsérik a szépen fejlődő tábi, rimóci, nagylóci erdők.

1997. december 16-án nyugdíjba vonult. Nyugdíjasként magán-erdőgazdálkodónál folytatta tovább munkáját.

2005. szeptember 30-án Sopronban az Erdészeti Technikum az 50 éve végzett diákok részére alapított Aranyoklevelét vette át. Tele éléteivel együtt örült az osztálytársai-val, távlati terveiről beszélt.

Január 27-én villámcsapásként ért ben-nünket hirtelen halála.

Temetésén kollegái, osztálytársai, barátai kísérték utolsó útjára. Ott voltak a környék-beli emberek is, akik szerették és tisztelték.

Emlékét megőrzik a keze munkája után létrehozott és ápolat erdők.

Nyugodjon békében, legyen könnyű a föld, mely betakarja!

Rózsa Szilveszter

*„Fekszem itt a szürkületben,
Túl a rétnek nagy a csendje.
S zűg mögöttem ötven erdő
Ötven étem rengetegje.”*

Áprily Lajos

Zsilvölgyi László (1937–2005)

1937. április 11.-én született Egercsehíben. Az általános iskola valamint az ózdi középiskola elvégzése után nyert felvételt a Soproni Erdőmér-női Főiskolára, amelyet 1961-ben fejezett be. Ebben az évben lett tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek is.

A diploma megszerzése után rövid ideig az Egri Erdőrendezőszéknél dolgozott. Ezt követően a Mátrai Erdőgazdasághoz került műszaki vezetői, majd műszaki előadói munkakörbe. Már ebben az időben – igaz már hallgatóként is – az erdészettel kapcsolatos műszaki ismeretek illetve fejlesztések foglalkoztatták. Elkötelezte magát az erdei feltárás, valamint a kötélpályák használatának illetve továbbfejlesztésének területén.

1971-ben változás következett be életében. A Vértesi Erdőgazdasághoz került műszaki osztályvezetői beosztásba. Irányításával megkezdődött az országban elsőként a „fű-

részipari rekonstrukció” keretében megépített Pusztavámi Fűrészüzem korszerűsítése.

Már ekkor sem kímélte erejét – éjt nappal-lá téve dolgozott munkatársaival, hogy az 1972 éves OEE Tatai vándorgyűlésen osztatlan elismerést kiváltva bemutassa a megvalósított korszerűsítés eredményét. 1973-tól a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság főmérnöke majd a Műszaki Erdészet vezetője. Sopronban is az Ő irányításával kezdődött el a Fűrészüzem rekonstrukciója.

1978-ban visszatért a Mátrai Erdőgazdasághoz ahol megkezdhetette a már korábban kipróbált kötélpályák továbbfejlesztését, újabbak megtervezését. A kötélpályák tervezése, legyártása mellett több hasítógépet, előközelítő kötélpályát is kifejlesztett. Munkája során igen nagy segítséget nyújtott az erdőfeltárásban is. A kötélpályás közelítés – mint a hegyvidéki természetes felújítások kíméletes végrehajtásának technológiája – egyik legismertebb elméleti és gyakorlati szakembere hazánkban.

Kifejlesztett kötélpályáival a mai napig dolgoznak szerte az országban.

Töretlen elkötelezettséggel végezte sok-szor kétkezével is a fejlesztési munkáit. So-kan nem értették, hogy hazánkban is van létjogosultsága a kötélpályával történő közelítésnek és érteletlen rácsodálkozunk, hogy a költséghatékony magassabbak a hagyományos technológiáknál. Nem kímélte magát, maximalistán elkötelezett volt az ügy iránt. Noha egészségi állapota megromlott – melyről nem igen akart tudomást venni –, tovább végezte munkáját, és az általa létrehozott kötélpályákat élete végéig – nem kis nehézségek közepette- vállalkozásban üzemeltette.

Az Országos Erdészeti Egyesület 2001-ben Kaán Károly emlékéremmel ismerte el kimagasló szakmai tevékenységét.

Kevesen tudták róla, hogy mennyire szerette a természetet, amelyet művészi fényképeken örökített meg.

Augusztus 19-én vettek tőle végső búcsút családtagjai, kollégái, barátai, ismerősei az egri Minorita templomban.

Hiányozni fogsz Zsili!

Schmotzer András

A lapot Magyarország legnagyobb
médiatitigyelője, az

» **OBSERVER** «

OBSERVER BUDAPEST
MÉDIATITIGYELŐ KFT.

1084 Budapest, Auróra u. 11.

Tel.: 303-4738

rendszeresen szemlézi

„AZ ÉV ERDÉSZE 2006” VERSENY

Az Országos Erdészeti Egyesület két évente hirdeti meg az „Év erdésze” kitüntető cím elnyerésére országos versenyét. Az „Év erdésze 2006” verseny 2006. május 25-27. között kerül megrendezésre Mátrafüreden, a Vadas Jenő Erdészeti és Vadgazdálkodási Szakképző Iskola és Kollégium, valamint az EGERERDŐ Zrt. szervezésében.

A helyezettek díjainak átadására 2006. május 27-én, az „Országos Bányász – Kohász – Erdész Találkozó” keretein belül kerül sor Egerben. Az első helyezett díját hivatalosan, a 2006. évi Vándorgyűlés keretében, 2006. június 10-én, Pápán adja át az OEE elnöke.

A legutóbbi, a SEFAG Zrt. által rendezett verseny tapasztalatai elnökségi ülés keretében kerültek értékelésre. Elnökségi javaslatra egy bővített rendezvényt tervezetnek a szervezők. Várják a versenyzők mellett a csapatkísérőket és a „szurkolókat”, akik a helyi versenyek helyezetteiből kerülnek ki. A rendezők szakmai programok szervezésével teszik tartalmasabbá a versenyen résztvevők napjait.

A szervezők várják valamennyi állami erdészeti zrt. nevezését, valamint a MEGOSZ által delegált hat fő versenyző részvételét az erdészársadalmat megbecsülő, már hagyományosan megrendezendő vetélkedésre.

A versenyszabályzat és egyéb információk megtalálhatók a www.egererdo.hu honlapon.

Kérjük a versenyzőket indító zrt.-ket és magánerdő-gazdálkodókat, hogy nevezéseiket megtenni és a résztvevők létszámát bejelenteni legkésőbb 2006. május 10-ig szíveskedjenek az egererdo@egererdo.hu, vagy urban.pal@egererdo.hu címekre.

Kérjük az állami és magánerdő-gazdálkodás vezetőit, hogy támogassák rendezvényünket.

A szervezők nevében üdvözléssel:

Schmotzer András
mérnök tanár

Urbán Pál
osztályvezető

Felhívás

Egyetemünkön az informatika oktatása 30 éves múltra tekint vissza. Az évforduló alkalmából az OEE Informatikai Szakosztálya és a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara ez évben jubileumi kiadványt tervez megjelentetni. Célunk az erdészeti szakterület informatikai vonatkozású eseményeinek feldolgozása.

Kérjük azon személyeket, akik az erdészeti igazgatásban, erdészeti vállalatoknál vagy informatikai cégeknél fellelhető adatokkal, információkkal rendelkeznek, jelentkezzenek az alábbi címek valamelyikén:

Facskó Ferenc – ffacsko@emk.nyme.hu, 99/518-200

Nyull Balázs – nyull.balazs@digiterra.hu 1/2258173

OEE Informatikai Szakosztály

Erdők zugában éltem

Megjelent Wentzely Dénes legújabb kötete. Megrendelhető utánvétellel vagy személyesen az alábbi telefonon: 06 83 312 506

Levélcím: 8360 Keszthely, Munkácsy M. u. 13.

FIGYELEM!

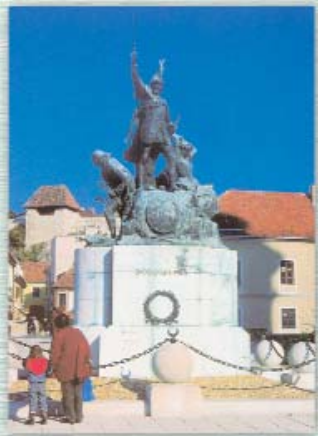
Az Országos Erdészeti Egyesület Gépesítési Szakosztályával közös szervezésben szakmai tanulmányút az **INTERFORST** Nemzetközi Erdészeti Gépesítési Kiállításra, látogatás a **Bajorerdő Nemzeti Parkban**, az aktív és passzív természetvédelem gyakorlati kérdéseinek tanulmányozása. München, Grafenau 2006. július 11-15. (5 nap/4 éj)

További felvilágosítás: Molnár Jánosné mobil: 06/30-9828-766,
e-mail: erfatour@qwertynet.hu

VÁRJUK JELENTKEZÉSÉT!

**Bányász-Kohász-Erdész
Találkozó**

Eger
2006. május 26-28.

Jelentkezés

Jelentkezni a kitöltött JELENTKEZÉSI LAP elküldésével lehet, mely kérhető az OMBKE és az OEE titkárságától vagy letölthető a www.ombkenet.hu honlapról is.

A jelentkezők a rendezvény programjáról részletes információt kapnak.

Elérhetőség:

OMBKE,
1027 Budapest, Fő u. 68.
Levélcím:
OMBKE 1371 Bp. Pf. 433
Tel./Fax: 06-1-2017337
e-mail: ombke@mtesz.hu